

Sygnatura akt III AUz 315/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jolanta Cierpiał

Sędziowie: SSA Ewa Cyran

SSA Marta Sawińska (spr.)

Protokolant: *insp.ds.biurowości Agnieszka Perkowicz*

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2015 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o wysokość świadczenia

na skutek zażalenia T. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 23 lutego 2015 r. sygn. akt VIII U 5278/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi I instancji do dalszego prowadzenia.

SSA Marta Sawińska	SSA Jolanta Cierpiał	SSA Ewa Cyran
--------------------	----------------------	---------------

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 lipca 2015 r. wydanym w sprawie VIII U 5278/13 Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych odrzucił apelację odwołującej T. K. z dnia 15 lipca 2015 r., albowiem nie uzupełniła ona – mimo wezwania Sądu – w terminie braków formalnych apelacji. Sąd wskazał, że dwa razy wzywał odwołującą do uzupełnienia braków formalnych apelacji i przesyłka podwójnie awizowana, za każdym razem wracała do Sądu, jako nieodebrana w terminie. Swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł na treści art. 370 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła osobiście T. K.. W uzasadnieniu zażalenia skarżąca wskazała, że przesyłek nie odbierała, bowiem nie otrzymała do skrzynki pocztowej zawiadomienia o przesyłkach (w skrzynce nie było awiza). Mając powyższe na uwadze skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie T. K. należało uwzględnić.

Stosownie do art. 139 § 1 k.p.c. w razie niemożności doręczenia pisma bezpośrednio adresatowi lub w sposób określony w art. 138 k.p.c., pismo przesłane za pośrednictwem operatora publicznego lub innego operatora pocztowego należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, zaś zawiadomienie o tym należy umieścić na drzwiach mieszkania adresata, lub w oddawczej skrzynce pocztowej, ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono oraz z pouczeniem, iż należy je odebrać w terminie 7 dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W razie bezskutecznego upływu tego terminu czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Opisany powyżej sposób doręczania przesyłek określa nie tylko przytoczony przepis, ale także postanowienia rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym zawierające reguły, którymi powinien kierować się listonosz i odpowiedni urząd pocztowy, gdy zachodzi sytuacja przewidziana w art. 139 § 1 k.p.c. Paragraf 6 ust. 2 rozporządzenia z 2010 r. i § 7 w obecnym brzmieniu stanowi, że doręczyciel pozostawia zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki we właściwej pocztowej placówce oddawczej w terminie siedmiu kolejnych dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia u adresata, dokonuje adnotacji o niedoręczeniu przesyłki na formularzu potwierdzenia odbioru oraz adnotacji "awizowano dnia" na stronie adresowej niedoręczonej przesyłki i składa swój podpis. Placówka pocztowa operatora lub urząd gminy potwierdza przyjęcie od doręczającego awizowanej przesyłki przez umieszczenie na przesyłce odcisku datownika i podpisu przyjmującego pracownika. Awizowaną przesyłkę przechowuje się w placówce pocztowej operatora lub urzędzie gminy przez siedem kolejnych dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia, o którym mowa w § 6.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że doręczenie zastępcze oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo. Przekonanie Sądu o prawidłowości tego doręczenia nie wyłącza jednak możliwości dowodzenia, że pismo nie doszło do adresata, bowiem domniemanie to może być przez stronę obalone. Adresat może dowodzić, że pisma nie otrzymał i o nim nie wiedział, gdyż osoba, której pismo doręczono zastępczo, bądź urząd, w którym je złożono, nie oddały mu pisma (por. post. Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2005r. IV CZ 6/05, LEX603429, post. Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1970 r., PZ 53/70, OSNC 1971, nr 6, poz. 100).

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, w której skarżąca stanowczo podkreślała, że nie otrzymała zawiadomienia o tym, że w placówce pocztowej oczekuje na nią korespondencja z Sądu – nie otrzymała tzw. awiza.

Mając na uwadze stanowisko wnioskodawczyni, Sąd Apelacyjny wskazuje, że w realiach przedmiotowej sprawy brak jest podstaw do ustalenia w trybie domniemania, na jakim oparte jest doręczenie per awizo, że T. K. otrzymała zawiadomienie o nieodebranej korespondencji i świadomie zdecydowała się zignorować pozostawione awizo. Sąd Apelacyjny ma na uwadze okoliczność, że z akt sprawy wynika, iż zależy odwołującej na rozpoznaniu jej sprawy i nie jest tak, że świadomie lekceważy ona zobowiązania Sądu i nie odbiera kierowanej do niej korespondencji. Zważyć należy, że postępowanie zostało zainicjowane przez skarżącą i to w jej interesie leży, aby sprawa została rozpoznana. W toku procesu skarżąca składała pisma procesowe i stawiała się na wyznaczone terminy rozpraw, a także podejmowała próby uzyskania informacji co się dzieje w jej sprawie (co wynika z treści zażalenia w którym skarżąca wskazuje, że rozmawiała z sekretarkami pracującymi w Sądzie). Z uwagi na to, w ocenie Sądu Apelacyjnego logicznym jest, że gdyby skarżąca otrzymała wezwanie z Sądu do uzupełnienia braków formalnych wniesionej przez nią apelacji, to uzupełniłaby ona te braki w określonym terminie. Sąd Apelacyjny – mając na uwadze postawę odwołującej w toku postępowania - nie ma podstaw do przyjęcia, że na etapie apelacji od wyroku sądowego, odwołująca nagle postanowiła ignorować wezwania Sądu.

Z uwagi na powyższe, Sąd Apelacyjny stwierdza, że zaskarżone postanowienie należało uchylić. Wprawdzie znajdująca się w aktach sprawy awizowana przesyłka wskazuje, iż podmiot doręczający ją dokonał czynności zgodnie z przywołanymi powyżej wymogami dotyczącymi doręczania sądowych przesyłek pocztowych, to Sąd Apelacyjny uznał jednak, że nie doszło do prawidłowego doręczenia wnioskodawczyni adresowanej do niej przesyłki. Sąd dał wiarę oświadczeniu skarżącej, która twierdziła, że nie otrzymała zawiadomienia awizo o pozostawieniu kierowanej do niej przesyłki sądowej w punkcie pocztowym. Sąd Apelacyjny wskazuje, że może jedynie przypuszczać, - uzyskując

nieczęsto z urzędu informację, iż zatrudnieni przez operatora pocztowego pracownicy, nie zawsze dopełniają swoich obowiązków i nieprawidłowo pozostawiają i wypełniają awiza, bądź wcale tego nie robią, - że w przedmiotowej sprawie mogło być tak, iż choć stosowne adnotacje zostały na kopercie dokonane, samo awizo nie zostało pozostawione w skrzynce pocztowej skarżącej. Sąd Apelacyjny ma na uwadze, że wnioskodawczyni nie ma realnej możliwości udowodnienia, że osoba doręczająca korespondencje tak uczyniła, stąd, aby umożliwić skarżącej obronę jej stanowiska i aby dać jej możliwość rozpoznania przez Sąd wniesionego przez nią odwołania, Sąd odwoławczy przyjął, że domniemanie doręczenia per awizo zostało przez T. K. obalone.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie. Wobec tego, iż Sąd przyjął, że nie doszło do prawidłowego doręczenia odwołującej wezwania do uzupełnienia braków formalnych apelacji T. K. należy ponownie w trybie art. 130 § 1 k.p.c. wezwać do uzupełnienia braków formalnych apelacji.

O powyższym Sąd Apelacyjny orzekł w sentencji niniejszego postanowienia w oparciu o art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397§ 2 k.p.c.

SSA Marta Sawińska	SSA Jolanta Cierpiał	SSA Ewa Cyran
--------------------	----------------------	---------------